

Sygn. akt: II S 312/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 grudnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie, II Wydział Cywilny - Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Tabaka (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Katarzyna Serafin Tabor

SO Katarzyna Oleksiak

po rozpoznaniu w dniu 28 grudnia 2016 roku w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi W. P.

przy udziale Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie

o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie sygn. akt I C 3376/16/N (I Nc 2698/16/N)

postanawia:

1. stwierdzić, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie sygn. akt I Nc 2698/16/N doszło do przewlekłości postępowania ;
2. przyznać skarżącemu W. P. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Rejonowym dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie kwotę 2 000 zł (dwa tysiące złotych) ;
3. oddalić skargę w pozostałym zakresie;
4. zwrócić skarżącemu z sum budżetowych Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 100 zł (sto złotych) uiszczoną tytułem opłaty od skargi.

SSO Katarzyna Serafin Tabor SSO Beata Tabaka SSO Katarzyna Oleksiak

UZASADNIENIE

Skarżący W. P. w dniu 14 listopada 2016 roku wniósł skargę o stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie o sygn. I Nc 2698/16/N, prowadzonej przez Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty i domagał się: 1) stwierdzenia przewlekłości postępowania, 2) zasądzenia od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 4 000 zł tytułem sumy pieniężnej o której mowa w art. 12 ust. 4 ustawy, 3) zwrot skarżącemu z urzędu uiszczonej od niniejszej skargi opłaty w kwocie 100 zł.

Pismem z dnia 1 grudnia 2016 roku Prezes Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie zgłosił swój udział w postępowaniu i - przedstawiając tok procedowania w sprawie - wniósł o oddalenie skargi.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

W dniu 08.12.2015 r. do Sądu Rejonowego dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie wpłynął pozew W. P. przeciwko (...) S.A. o zapłatę kwoty 20 000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, zasądzenie kwoty 630 zł tytułem odszkodowania za koszty leczenia powypadkowego wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, zasądzenie kwoty 805,75 zł tytułem odszkodowania z tytułu opieki osób trzecich, zasądzenie kosztów postępowania w tym zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Zarządzeniem z dnia 14.12.2015 r. przydzielono sprawę do referatu SSR Piotra Kiszki. Akta zostały doręczone sędziemu w dniu 15.12.2015 r. Pismem z dnia 17.03.2016 r. powód zwrócił się o wyznaczenie terminu pierwszej rozprawy. Dnia 27.06.2016 r. wydano nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym. 04.07.2016 r. strona pozwana (...) S.A wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty. Zarządzeniem z dnia 15.11.2016 r. wyznaczono termin rozprawy na dzień 10.02.2017 r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 roku, Nr 179, poz. 1843 ze zm.) dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawłości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. W ugruntowanym orzecznictwie sądów powszechnych, Sądu Najwyższego jak i sądów administracyjnych przyjmuje się, że przewlekłość postępowania to nieuzasadnione żadną z okoliczności wymienionych w art. 2 ust. 2 ustawy z 2004 r. długotrwałe zaniechanie podejmowania czynności przez organ prowadzący postępowanie lub podejmowanie czynności nieefektywnych bądź pozornych. Zachodzi ona gdy postępowanie jest długotrwałe i rozwlekłe, a trwa ponad konieczność podjęcia czynności niezbędnych do zakończenia sprawy, pozostających w związku przyczynowym z działaniem lub zaniechaniem organu. Innymi słowy to wyrażając, przewlekłość postępowania występuje, gdy zwłoka jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy. Aby stwierdzić przewlekłość postępowania konieczne jest ustalenie, że pomiędzy kolejnymi czynnościami występują długie, nieuzasadnione przerwy albo też pewne czynności nie są podejmowane w ogóle. Przewlekłość jest wypadkową czynników obiektywnych oraz czasu niezbędnego do podejmowania działań zgodnych z obowiązującymi przepisami przewidującymi prowadzenie określonych procedur (tak: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2011 roku, III SPP 14/11).

Mając na względzie wskazaną wyżej sekwencję zdarzeń oraz występujące pomiędzy kolejnymi czynnościami sądu odstępy czasu wskazać należy, że w niniejszej sprawie doszło do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy skarżącego W. P.. Po wniesieniu pozwu, pierwsze czynności podejmowane były terminowo i prawidłowo. Mianowicie sprawa została przydzielona do referatu sędziego Piotra Kiszki już w dniu 14.12.2015 r., a 15.12.2015 r. akta sprawy zostały doręczone sędziemu. Jednak następnie aż do dnia 27.05.2016 r. nie podejmowano żadnych czynności, kiedy to po ponad 5 miesiącach od dnia wniesienia pozwu został wydany nakaz zapłaty. Sprzeciw od nakazu zapłaty został wniesiony przez stronę pozwaną 04.07.2016 r. jednakże Sąd dopiero zarządzeniem z dnia 15.11.2016 r. wyznaczył termin rozprawy na dzień 10.02. 2017 r. W konsekwencji należało uznać, iż czas rozpoznania niniejszej sprawy należy uznać za zbyt długi.

Uczestnik – Skarb Państwa w odpowiedzi na skargę w istocie przyznał, że przez znaczny okres trwania postępowania w sprawie nie były podejmowane czynności. Jednak trudności organizacyjne wymiaru sprawiedliwości na które powoływał się Prezes Sądu Rejonowego, aczkolwiek zrozumiałe z punktu widzenia trudności kadrowych, nie stanowią jednak wystarczającej przesłanki usprawiedliwiającej przewłokę w podejmowanych czynnościach. Do zadań własnych wymiaru sprawiedliwości należy bowiem zorganizowanie pracy w taki sposób, by strona oczekująca na rozstrzygnięcie sprawy nie ponosiła konsekwencji trudności z jakimi boryka się ten aparat władzy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 1 sentencji na podstawie art. 12 ust. 2 powołanej ustawy, zgodnie z którym uwzględniając skargę, sąd stwierdza, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiła przewlekłość postępowania.

Stosownie do treści art. 12 ust. 4 powołanej ustawy uwzględniając skargę, sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa sumę pieniężną w wysokości od 2.000 zł do 20.000 zł. Skarżący domagał się przyznania kwoty 4 000 zł. W ocenie Sądu Okręgowego żądana kwota jest zbyt wysoka w odniesieniu do czasu przewlekłości postępowania. Sąd uwzględnił żądanie strony w części wobec wagi naruszeń szybkości postępowania, których dopuścił się Sąd Rejonowy. W ocenie Sądu Okręgowego kwota 2 000 zł winna stanowić odpowiednią rekompensatę za naruszenie jej praw do rozpoznania sprawy bez uzasadnionej zwłoki

Wobec uwzględnienia skargi zwrotowi na rzecz skarżącego, w trybie art. 17 ust. 3 ustawy, podlegała uiszczona tytułem opłaty od skargi kwota 100 zł.

SSO Katarzyna Serafin Tabor SSO Beata Tabaka SSO Katarzyna Oleksiak